

અમદાવાદ

નિધિદાર મુંબઈ સરકારની

આદેશાહી યાકુતી અનંગ વિલાસની ગોળીઓ એનાલાઈઝ કરીને તેમાં કોઈપણ જાતની નુકશાનકારક સ્ત્રીજ નથી એવું સરેરીરીકેટ આપેલ છે. અને એ ઉમદા રજવાડી દવા અકસીર હોવાથીજ વિલાયતમાં પાસ થયેલા મોટા ડોક્ટરો, રાજા મહારાજાઓ, નવાબો તથા દેશી અને હિંદુઓ ગૃહસ્થો અને મોટા સરકારી અમલદારોમાં પણ બહુ વખણાય છે.

આદેશાહી યાકુતી.

અનંગ વિલાસ.

જમે તે કારણથી ગુમાવેલી તાકાત પાછી લાવે છે. પુરુષાતન કાયમ રાખે છે. આ રાજવંશી યાકુતી વીર્યવીકારના તમામ વ્યાધી મટાડે છે. અને વીર્ય ઘટ્ટ બનાવી ખર્ચ પુરુષાતન આપે છે. ખરી મરદાઈ આપનાર અને નબલા માણસને પણ જીવાનની માફક બને-રાવર બનાવનાર. આ દવાનો લાભ લેવા અમારી ખાસ ભલામણ છે. આ દવા વાપરવામાં કોઈપણ જાતની પરેશની જરૂર નથી ૨૦ ગો-ળીની ડબી એકના રૂપીયા ૧૦)

આદેશાહી યુનાની લેપ.

ઉમદા દવાઓમાંથી આ લેપ બનાવેલ છે; અને તે નસોને પુ-રતી તાકાત આપે છે. ખર્ચ પુરુષાતન લાવવા માટે આ લેપ ફતેહ-મંદ ધલાજ છે. આંઉસ એકની ડબીના રૂપીયા આઠ તમામ દવા-ઓનું પોસ્ટ ખર્ચ જુદું.

ડોક્ટર કાલીદાસ માતીરામ—રાજકોટ-કાડીયાવાડ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૭૮-૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૦૧૪ જાન્યુઆરી

વિષય ૬-૨-૪

પુર્વ વૃતાંત.

એક વખત હસ્તીનાપુરનો પરાક્રમી રાજા પ્રતીપ ગંગાના કીનારા ઉપર શીકારે ગએલ તે વખતે ગંગાના જળમાંથી ગંગાજી પોતે પ્રગટ થયાં ને પ્રતીપના જમણા સાથળ ઉપર બેસી પોતે પ્રતીપની સાથે પરણવાનો વિચાર જણાવ્યો, પરંતુ પ્રતીપ બહોળ બુદ્ધિશાળી હોવાથી ગંગાને એમ જવાબ આપ્યો કે “ જો તમે મારા કાળા સાથળ ઉપર બેઠાં હોત તો હું તમારી સાથે રાગ કરત, પરંતુ તમે મારા જમણા સાથળ ઉપર બેઠાં તેથી તમે ન્હારી દીકરી અગર તો દીકરાની વહુ થવાને યોગ્ય માટે જો તમારી ઇચ્છા હોયતો હું તમને મારા પુત્ર શાંતનુ સાથે વરણુ. ” ગંગાએ શાંતનુ સાથે વરવાનું કબુલ કર્યું પણ એવી શરતે કે જ્યારે તમારો પુત્ર શાંતનુ મારા એકપણ કાર્યની વચમાં પડશે ત્યારે તેની સાથેનો મારો સંબંધ છોડી હું મારા મુળ સ્વરૂપમાં ચાલી જઈશ આ બાબત પ્રતીપે પોતાના પુત્ર શાંતનુને જણાવી અને શાંતનુ ગંગાને પરણ્યો. પછી ગંગાને એક પછી એક સાત પુત્રો થયા ને દરેક પુત્રને જન્મતાની સાથેજ ગંગાએ પોતાના પ્રવાહમાં ડુબાડ્યા; પરંતુ પુત્રોના ગુમાવવા છતાં વચનથી બંધાએલો શાંતનુ ગંગાને કાંઈજ કહી શકતો નહીં જ્યારે ગંગા આઠમા પુત્રને પણ પોતાના પ્રવાહમાં ડુબાડવા આત્મા ત્યારે શાંતનુ પાછળ ગયો ને તેમ ન કરવા સમજાવી તેથી શાંતનુએ પોતાનું આપેલું વચન તોડ્યું કે એમ કહી મંગા પોતાના પ્રવાહમાં મુળ સ્વરૂપને પામ્યાં, ને આઠમા છોકરાને શાંતનુને સોંપ્યો પરંતુ શાંતનુએ કહ્યું કે આ ન્હાના બાળકને હું સીરીતે સંભાળીશ

માટે તદમે સાથેજ લેતાં જાઓ તેથી ગંગા તે પુત્રને સાથે લઈ ગયાં ને શાંતનુને વચન આપ્યું કે આ પુત્ર જ્યારે બરાબર થોડો વયનો થશે ત્યારે તમને પાછો સોંપીશ. ગંગાજી પુત્રને લઈ પાતાળમાં ગયાં ને ત્યાં પરશુરામ પાસે અશ્વશસ્ત્ર વિદ્યા અને અભ્યાસ અર્થે તેને મોકલ્યો અને પરશુરામે હર્ષ સાથે એ જાળકનું ગુરુપદ સ્વીકાર્યું.

આપણા આજના નાટકની શરૂઆત ઉપર કહી તે ગંગાનો પુત્ર તેના પિતાને સોંપવા જેવડો બરાબર આજે થયો છે, અને શાંતનુ મૃગયા અર્થે ગંગા કીનારે ગયો છે ત્યાંથી ચાલ્યો છે; આજે પુત્ર અને પિતાનો પરસ્પર પહેલોજ મેળાપ છે જેથી તેઓ એક બીજાને ઓળખતા નથી.

હવે ગંગાજીએ પોતાના સાત પુત્રોને જળમાં શા માટે ડુબાડ્યા તે સંબંધમાં એવું વૃતાંત છે કે એક વખત બ્રહ્માજીની ગાયે આઠ વસુઓ ચોરી ગયા હતા ને તેમને શ્રાપ થયો હતો કે તમે પૃથ્વીપર જન્મ લેજો. એ આઠેય વસુઓને પોતાને પેટે જન્મ આપી દુઝા આયુષ્યથી તેમનો જન્મતાંની સાથે જળમાં ડુબાવીને ઉદ્ધાર કરવાનું ગંગાએ વિચાર્યું હતું ને તે રીતે તેણે સાત વસુઓનો ઉદ્ધાર કર્યો અને આઠમો વસુ તે આ દેવવૃત્ત ગણાય છે.

શ્રી ગણેશાયનમઃ

યોજનગંધા યાત્રા ભીષ્મ પ્રતિજ્ઞા નાટકની

પ્રવેશવાર ટૂંક હકીકત.

અંક ૧ લો.

પ્ર. ૧ લો—સ્થળ ગંગા કીનારો દેવહત કુમાર માતા ગંગાના ખોળામાં રમે છે એટલામાં મહારાજ સાંતનુ શીકાર અર્થે, ગંગા કીનારા પર ચડી આવેછે, દેવહત કુમાર સાંતનુને શીકાર ન કરવા સમજાવે છે, પુત્ર પિતા એક બીજાને નહીં ઓળખવાથી પરસ્પર સ્પર્ધા, ધર્મની ખાતર બન્ને સામસામા યુદ્ધના નિશ્ચય પર પુત્ર પિતાની સામે યુદ્ધ આરંભે એને અધર્મ સમજી ગંગાનું પ્રગટ થવું, ને પુત્રને પિતા પ્રત્યેનો ધર્મ સમજાવવું. ગંગાને જોઈ સાંતનુને પોતાનો પૂર્વાધમ યાદ આવે છે. મોઢ ઠાળવા માટે, અને સાંતનુને તે પુત્ર પાછો સોપવા ગંગાના પાતાળમાં જઈ પરશુરામને મોકલે છે. પુત્ર અને પિતા વચ્ચે પરશુરામ ઓળખાણ કરાવે છે, અને બન્ને જામ હસ્તીનાપુર તરફ સીધાવે છે એટલામાં એક હોડકામાં યોજનગંધા કીનારા પર આવે છે, અને સાંતનુનો દહિપાત તે કન્યા પર થાય છે કે જે કન્યાની સુગંધી એક એક યોજનનાં ફેરવાય છે.

પ્ર. ૨ જો—યોજનગંધાનો આશ્રમ ગંગાના કીનારા ઉપર જોએલ મૂર્તિનું રથણ કરતી યોજનગંધા, પ્રેમલેણા સાંતનુ, પરસ્પર મીલન અને સાંતનુનો માગું કરવાનો નિશ્ચય, દીમીરનું આગમન, સાંતનુનું ખલાસી કહી માગું કરવું, દીમીર પોતાની કન્યાને રાજ સાથે પરણાવવા વિચાર કરે છે એટલે ખલાસી સાંતનુનો તીરસ્કાર કરે છે, યોજનગંધા પિતાને સાંત પાડી અંદર લઈ જાયછે, અને સાંતનુ યજ્ઞલા અપમાનથી પશ્ચાત્તાપ કરેછે.

પ્ર. ૩ જો—વાયડારાંકર વૈદનું ઘર ફડકડારાંકર અને કુલી વૈદને ત્યાં દવા લેવા આવે છે, કુલી વૈદ ઉપર આરાધક પડે છે, વૈદ ત્યાંથી ઘરમાં

નાથી જાય છે, અને ફડફડા કર તથા કુહી બંને મોચોને ત્યાં બેઠા શી-
વડાવવા જાય છે.

પ્ર. ૪ થી—જાગીરદારોનો અગીયો રસકુમારીનો સખીઓ સાથે
આનંદ, તાત્પર્યસીંહનું આવવું, એ દંપતી નિર્દોષ ચેષ્ટાઓ ચલાવે છે. મ-
હારાજ શાંતનુની ચાહી લઈ વિતર્કસીંહનું આવવું તાત્પર્યસીંહ ચાહી લઈ
દીમીર પાસે રવાના થાય છે. પાછળથી વિતર્કસીંહની બુદ્ધી બદલાય છે. તે
રસકુમારી પાસે પ્રેમ માગે છે, રસકુમારી તેનો તીરસ્કાર કરે છે. વિતર્ક-
સીંહ બળાત્કારનું પગલું ભરે છે, પરંતુ દેવવૃત્ત આવી પહોંચે છે, અને
રસકુમારીનું રક્ષણ કરે છે.

પ્ર. ૫ થી—છોકેલી છબીલી નાયકાનું ઘર દેવવૃત્ત કુમારે કરેલા અ-
પમાનથી વિતર્કસીંહનું તર્કસીંહને પક્ષમાં લેવું. દેવવૃત્ત કુમારને વ્યક્તિચારી
કરાવવાનું કાવતું રચે છે. છોકેલી અને છબીલી નાયકાઓને કુમારના
મહાલયમાં મોકલી પોતે શાંતનુ પાસે જાય છે.

પ્ર. ૬ થી—લીંબ મહાલય પ્રવીણા સાથે નિર્દોષ આનંદ લેતા દેવ-
વૃત્ત. નાયકાઓ દાખલ થાય છે. પ્રપંચી રાકચોથી દેવવૃત્તને સમજાવે છે ને
નાચ રાફ કરે છે. પછી આંખમાં કંઈ પરવાનું બહાનું કાઢી છોકેલી કુમા-
રના સરીર પર લપેટી જાય છે. એટલામાં શાંતનુને લઈ વિતર્કસીંહ દાખલ
થાય છે ને શાંતનુને તે પ્રત્યક્ષ બતાવે છે, શાંતનુની ન્યાય દ્રષ્ટિએ કુમાર
નિર્દોષ અને વિતર્કસીંહ કાવતરાં ખોટાં કરે છે, ને વિતર્કને ઠાર કરવા તૈ-
યાર થાય છે. પરંતુ દેવવૃત્ત વિતર્કસીંહને બચાવે છે.

પ્ર. ૭ થી—ફડફડા કરેનું ઘર વાંઝણીના મેણાથી કંટાળેલી કુહી
મરવાનો ઢોંગ મચાવે છે, તેનો બાઈ જરગડાં કર તેને સમજાવે છે બંધા
વખરનો ફડફડા કર ધંધો શોધતાં શોધતાં હજમ થાય છે. કુહી પોતાના
બાઈ જરગડાં કર સાથે પીયર ચાલી જાય છે.

પ્ર. ૮ થી—કચેરી દેવવૃત્તને ધુવરાજ પદારોહણની કચેરી વિતર્કને પા-
છળ દીમીરના અવાજ સાથે તાત્પર્યનું આવવું શાંતનુ તે અવાજ વાંચી

ખેદ કરવું દેવવૃત્ત તે ખેદનું કારણ પુછે છે શાંતનુ ખેદનું કારણ કહી સ-
કતો નથી. પરશુરામ પ્રગટ થઈ, શાંતનુના ખેદનું કારણ સમજાવે છે,
અને દેવવૃત્તકુમાર તે ખેદને કાપવાને તૈયાર થાય છે. તર્કસિંહનું કાવતરું.

ટુંકા.

અંક ૨ નો

પ્ર. ૧ લો દીમીરનાં ઝુંપડાં—શાંતનુનું રમણ કરતી યોજન-
ગંધા, દેવવૃત્તકુમારનું આવવું. યોજનગંધાને મહારાજ શાંતનુ
પ્રત્યે પ્રેમ હોય તેમ દેવવૃત્ત સમજી જાય છે. પરંતુ યોજન-
ગંધા ખત્રાસીનું નામ આપ્યા કરેછે તેથી દેવવૃત્તકુમારને શંકા
રહે છે દીમીર અને દેવવૃત્તકુમારની વાતચીત, મહારાજ શાંત-
નુને યોજનગંધા તરફ પ્રેમ હોય તે સ્પષ્ટ થાય છે યોજનગં-
ધાને પોતાના પિતા સાથે પરણાવવા માટે દેવવૃત્તકુમાર દીમી-
રને સમજાવે છે, દીમીર કેટલાક કાલ કગરનું નહીં કરાવે છે.
દેવવૃત્તકુમાર તે કણ્ઠક કરે છે. અને બન્ને જણ હસ્તીનાપુર
તરફ રવાના થાય છે. દીમીરને હાથે યોજનગંધાને ઝુંપડીમાં
પુરી રાખવાની સજા જાય થાય છે.

પ્ર. ૨ જો તાત્પર્યસીંહનું ઘર—રસકુમારીનું ચીત્ર ચીતરતો તા-
ત્પર્યસીંહ રસકુમારીનો પ્રવેશ રસકુમારીના બાઈ તરંગનું
આવવું રસકુમારીને લાંથી ચાલ્યા જવાનું કહેવું, પિતાશ્રી
અહીં આવવાના છે એમ તરંગસીંહ જણાવે છે રસકુમારીનું
રવાના થવું તર્કસીંહનું કાખલ થવું તાત્પર્યસીંહને પોતાના
પક્ષમાં લેવા તર્કસીંહ સમજાવેછે. તાત્પર્યસીંહ તેમના પક્ષમાં
જવાની ના પાડેછે તર્કસીંહ મુસ્સે થઈ તલવાર ઉઘાટે છે પ-

રંતુ તરંગ પિતાની સામે ધર્મ તેમ કરતો તેને અટકાવ છે.
તે તકરીઈ ચાલ્યો નય છે.

પ્ર. ૩ જો ફડફડશંકરનું ઘર—નવા ધંધાની કુલ મારતો ફડફડ-
શંકર પ્રવેશે છે હનન કરતાં આવડતી નથી એટલામાં પીયરમાંથી કુડી
પાછી આવે છે ફડફડશંકર તેને ઘરમાં રાખે છે. વૈદરાજ દવાના પૈસા લેવા
આવે છે પૈસા નહીં હોવાથી ફડફડશંકર ઘરાકમાં જવાને બહાને નહાસી
નય છે. કુડી વૈદરાજને પાછા ફર્યા છે, વૈદ બદલાનવનો નહીં હોવાથી
કુડીને સમજાવે છે એટલામાં ઘરાકમાંથી પાછો વળેલો ફડફડશંકર આવે
છે ને ઘરના ગોઠાળા જુવે છે ને રૂવે છે.

પ્ર. ૪ થો શાંતનુનું મહાલય—દેવવૃતકુમાર દીમીરની ઈચ્છા મુજબ
પ્રતિજ્ઞાઓ લે છે આજથી પ્રજા કુમારને ભીષ્મકુમાર એ નામથી ઓળખે છે.
દેવોના હૃદયમાં હર્ષ થાય છે ને આજે ભીષ્મકુમારને કીર્તિ વરે છે.

પ્ર. ૫ મો રાજ્યમાર્ગ—દેવવૃતે પ્રતિજ્ઞાઓ કરી જેથી હવે પિતા મને
શાંતનુ સાથેજ પરણાવશે, ને મને પેટા ખલાસી નહીં મળે એ વિચારે
યોજનજંઘા કલેશમાં, ભીષ્મકુમાર પ્રવીણા સાંબંધી વિચાર કરતો દાખલ
થાય છે, ને યોજનજંઘા તેને પ્રવીણા સાથે પરણવાને સમજાવે છે પરંતુ
ભીષ્મકુમાર પોતાનો એકજ નિશ્ચય જણાવે છે; ભીષ્મકુમાર તાત્પર્યસીંહને
ચાંચીઆઓને દાગી દેવી ગંગા કીનારા તરફ મોકલાવે છે, ને પ્રજાને
સમજાવવા પોતે રવાના થાય છે. યોજનજંઘા એવો વિચાર કરે છે કે
જો પ્રવીણા ભીષ્મ કુમારને પરણે તો કુમારની પ્રતિજ્ઞાઓ ખોટી થાય અને
શાંતનુ સાથે મને પિતા ન પરણાવે તો મારા ખલાસીનો બેટા થાય પરંતુ
આ વિચારો દીમીર સાંભળી નય છે તેથી યોજનજંઘાને કપકો આવે છે
અને યોજનજંઘા પોતાનો નિશ્ચય આજે પિતાને જણાવે છે.

પ્ર. ૬ ઠો—તકરીઈનું ઘર ભીષ્મકુમારે ઘેલી પ્રવીણા, થોળીની વ-
રમાં યોજનજંઘા ભીષ્મકુમારે પ્રજાચર્યની પ્રતિજ્ઞાઓ કરી છે નેમ જણાવે

૭. પ્રવીણાને આ સાંભળી આશ્ચર્ય થાય છે. પ્રવીણાની માતા ઉરમી યોગી-
નીને મહારાજ પાસે ન્યાય લેવા જવા સમજાવે છે.

પ્ર. ૭ મો જંગલ—પ્રજ્ઞના ખજાણાથી ખેદીત શાંતનુ રાજ યોગ-
નગધા પર દીમીરનો જીલમ શાંતનુનું વેશ બદલી બચાવવું, લીધ્મને
પ્રજ્ઞ વચ્ચે લડાઈ, અને રાજ પ્રજ્ઞ વચ્ચે વાતચીત. લીધ્મને શાંતનુ રાજ
પાડે છે. પછી શાંતનુ દીમીરની સાથે કેટલુંક લશ્કર મોકલવા જાય છે.
લીધ્મકુમાર તર્કવિતર્કને લડાઈમાં હરાવે છે ને ફરી પ્રજ્ઞની સામે યુદ્ધ કર-
વાની તૈયારી કરે છે, પ્રજ્ઞમાનો બુદ્ધિશાળી તેનાં કુમારને સમજાવે છે,
કુમારને ધર્મ સંકટ જણાય છે. પુત્રનું દુઃખ કાપવાને અર્થે તેની માતા
જંગા પધારે છે, અને યોગનગધા તે માછીમારની છોકરી નથી પણ ક્ષત્રીની
કન્યા છે એવી ખાત્રી આપે છે. દીમીરને તો તે માછલીના પેટમાંથી મળી
તેણે તો તેને ઉછેરીને મોટી જ કરી છે આ ખુલાશાથી પ્રજ્ઞ શાંત થાય છે.

અંક ત્રીજો.

પ્ર. ૧ લો ખગીચા—સખીઓ સાથે પ્રણીલા લીધ્મકુમારે લીધ્મની પ્રતિ-
જ્ઞાઓથી તેના હૃદયમાં કલેશ. રસકુમારી સમાચાર આપે છે કે કુમાર હવે
તને નહીં જ વરે તેથી પ્રવીણાનો તપ કરવાનો નિશ્ચય ને હિમાલય પર પ્રયાણ.

પ્ર. ૨ જો શાંતનુને મહેલ—પ્રજ્ઞ અને ચાંચીઓની શાંતિ ખાતે
આનંદ. સાથે મહારાજ શાંતનુનું પ્રવેશવું. ન્યાય લેવાને બહાને આવેલી
યોગનગધા, ન્યાય થાંટના અવાજ, યોગનગધા પોતાના બહાસીને જોઈ
ન્યાયની વાત ભુલી જાય છે, યોગનગધાના બહાસી તરફના પ્રેમની ક-
સોટી ઉઠાડે બહાસીએ આપેલી હીમ્મતથી હરખીત થઈ વિદાય.

પ્ર. ૩ જો ફડફડારાંકરનું ઘર—હનમત કરતાં એક પહાણને અસી
લગાડવાથી બહારનો ફડફડ; પહાણ આવી જમીણે ખતાવે છે, કુલી ગાંધી
ઈસાસ મલાવે છે પણ પહાણના વેશમાં બનેલીને મુદારવા આવેલી મ-

અડ બન્નેને સુધારવા નિશ્ચય કરે છે જમૈયાની ને મોનની બીકથી બન્ને ઠેકાણે આવે છે. વૈદનું લેખું પતાવે છે.

પ્ર. ૪ થા તાત્પર્યસીંહનું ઘર—તાત્પર્યસીંહ બીજાનામાં પડ્યો છે, એટલામાં તર્કસીંહ ત્યાં આવે છે. દવાની જગ્યાએ ઝેર પાવનો નિશ્ચય કરે છે પરંતુ તરંગસીંહને લઈ કાઢી આવે છે ને તર્કસીંહનું કાવતરું કુટ્ટી નય છે. ને તે પાછો નય છે. રસકુમારી સહોદરના રનેહની પ્રસંગા કરે છે. તરંગ ઘેર નય છે એટલામાં રસકુમારીનું હરણ ચિતર્કસીંહ કરી નય છે, ને તાત્પર્ય તેની પાછળ નય છે.

પ્ર. ૫ મો હિમાલય—પાર્વતીજીનું બીલડીના વંશમાં શંકરને છગવા આવવું. પતિથી તબગેલી સ્ત્રીઓના હૃદયદુઃખની પ્રવીણાના દ્રષ્ટાંતથી બીલડીએ શંકરને કરાવેલ ખાત્રી. બીજમ પ્રતિજ્ઞા ભંગ નહિ થવાથી પ્રવીણાનું પૃથ્વીમાં સમાવું. રસકુમારી પર ચિતર્કનો ત્રાસ, ને પ્રભુએ કરેલી આશ્વાસન કરે ચિતર્કનો વધ થતો અટકાવતો બીલડીએ પ્રવીણાને પૃથ્વીમાંથી પાછો બોલાવી બીજમને સોંપી બીલડીના વંશમાં પાર્વતી હોવાનું જાણતાં સર્વને શીવ પાર્વતીના દર્શન. બીજમે પીતાનો લગ્ન પ્રસંગ સ્વહસ્તે પાર પાડવા કરેલા આગ્રહથી શંકરે પીતાને બદલે તેના ગુરૂ પરશુરામને મોકલવા કહી આનંદ. સાથે અદ્રશ્ય થવું.

પ્ર. ૬ ઠો લગ્ન મંડપ—પરશુરામ સહારાજી સાંતનું અને યોજનગંધા સાથે પ્રવેશે છે. યોજનગંધાને સાંતનું સુકાની શબ્દનો અર્થ સમજાવે છે. અને દંપતીને બીજમને વરદાન આપે છે રસકુમારીનાં તાત્પર્યસીંહ સાથે લગ્ન છેવટે સાંતનું યોજનગંધાનો લગ્ન પ્રસંગ પૂર્ણ થતાં બીજમ અને પ્રવીણા આ બન્ને નૈષ્ઠીક જાણવારી અને જાણવારીથીને પરશુરામ સદેહે સત્ય લોકમાં ઘોડા વખત માટે લઈ નય છે.

પાત્રોની ઓળખાણ.

પુરૂષ પાત્રો.

શીવ.....	વિશ્વનો ત્રીલુર્તિ બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશમાંના એક દેવ.
પરશુરામ.....	હથ્થરી અવતાર એકવીશવાર નક્ષત્રીય પૃથ્વી કરનાર.
શાંતનુ.....	હસ્તીના પુરના ચક્રવર્તિ મહારાજ.
દેવવૃતકુમાર	ગંગાજીને પેટે જન્મ લીધેલ મહારાજ શાંતનુનો કુમાર.
લીખકુમાર	
દીમીર.....	ગંગા કીનારાના ચાંચીયાઓનો સરદાર.
તર્કસીંહ	મહારાજ શાંતનુના સમયના જાગીરદારો રાજ્યના નેતાઓ.
વિતર્કસીંહ	
તાત્પર્યસીંહ	
તરંગસીંહ.....	તર્કસીંહનો છોકરો.
ફડફડશંકર.....	એક દેગી બ્રાહ્મણ.
વાયડાશંકર.....	એક અધુરીઓ વૈદ.
ગડગડશંકર.....	ફડફડશંકરનો સાળો.
રામો.....	એક મોચી.

સ્ત્રી પાત્રો.

લીલદી.....	શંકરની સ્ત્રી પાર્વતી.
ચોજનગંધા દીમીરને	માછલીના પેટમાંથી મળી આવેલી એક છોકરી.
પરંતુ એક તપસ્વી ક્ષત્રીરાજના	વીર્યથી ઉત્પન્ન થયેલી કન્યા.
રસકુમારી.....	તર્કસીંહની છોકરી, અને તાત્પર્યસીંહની ભાવી પત્ની.
પ્રવીણા.....	તર્કસીંહની છોકરી, પરંતુ માછળથી એક તપસ્વીની.
ઉરમી.....	તર્કસીંહની સ્ત્રી.
કુલી.....	ફડફડશંકરની સ્ત્રી.
કહેલી	બેનાયકાઓ.
કળીલી	

યોજન ગંધા

યાને

ભીષ્મ પ્રતિજ્ઞા નાટકનાં ગાયના.

અંક ૧ લો.

બાળાઓ—

૧

સ્મરણ શરણ શુભ કરનારૂં

શાંત સદા શીવ તારૂં

ભકતપાલ દીન દયાલ ચાહે બાલ ધારી વહાલ

મંગળકર વીણુ મારૂં.....સ્મૃ

જગનાયક વરદાયક આપો સુખ શાન્તિ વિશ્રાંતિ

કાર્ય સફળ કરી મારૂં.....સ્મૃ

બાળાઓ—

૨

હવે હવેથી પ્રયોગને વધાવવા

પુત્રધર્મ પ્રદાયક સમજાવવા.....હવે

શુદ્ધ પ્રેમ નીતિ ન્યાયને બતાવવા

પુણ્ય પ્રેમથી રચ્યું છે નવીન નાટ્ય આ

રસ ગ્રાહી રસ પીને બાળે

સહુ આચરતાં સુખીયાં થાએ

હાથ ભેરી ના અમે નીત્ય યાચીએ.....હવે

અંગા—

૩

સાંભળ સુત તું વહાલ ધરી

હું જે કાંઈ સમજાવું

પુત્રધર્મની પુરી દીક્ષા ભાવે હું આપું

સ્નેહથી હૃદય શાન્તિ સ્થાપું.....સાંભળ

નીજ પીતા તણું પ્રીય કરવા
 ઇચ્છાને આધીન કરવા
 ફરી જન્મ નહીં અહીં ધરવા
 એ આચાર સ્વર્ગ વિચરવા.....સાંભળો

ચોજનગંધા—

૪

નયન મીલાવી ગયા રંજ રસીલા
 હા દીવાની કડું છું
 સરીતાના તટે જે નીહાળી
 ધ્યાન તે છળીનું ધડું છું...નયન
 મનોહારી મુર્તિ તારી
 લાગે છે એ ખ્યારી બહાલા
 આવો આવો બહેલા

હા જપું છું હા સમડું છું
 બહાલા દીવાની કડું છું...નયન

૫

શાન્તનું—

પ્રભુ મારી મતિ લમાવી
 ચીત ચળાવી ગઇ આ નારી હાય દશા આ શી મારી
 ચલી ગઇ ઘેઘો કહી જે
 એજ સુંદરી ને મળે
 આપીશ સુખ ને સ્થાપીશ હૃદયે.....પ્રભુ

૬

કૃત્તી—

બહા બહા કેવી રઢીયાળી મીઠી ને મરમાળી
 મારી આંખલડી અણીદાર છે.
 ખીલી નેખનની બહાર આખા જીવનનો સાર
 મારો સુંદર કેવો શણગાર છે.....બહા બહા
 વીરહ તાપે હાય તપેલી ચોવન મદ મલકાતિ

ગજ ગામીની ને મહમાતિ કદી કેવી લયકાતી રે
હું ચાહું છું મચકાતી..... બહા બહા

કુલી—

હાં હારે ધીમીધીમી ચાલેથી ચાલો પ્યારા

ફડફડ—પ્યારી ન મારો નયનોના આવા ઇસારા

કુલી—આવું મીઠું બોલી શરમાવો શાને

સાવ બાળી લોળીને લમાવો શાને..... ધીમી

ફડફડ—ખાસાં તને ખાસડાં અપાવું

જોઈ તેવા જોડા જણાવું

કુલી—ખસો કેમ ખાસ પ્યારા પાસ આવોને મનાવો નાર

ફડફડ—ખીલી છે બહાર ખાસી

કુલી—પ્રભુ આપ પ્રેમ પ્યાસી

ઉડાવી મારી ઉઢાસી

પોસો છો પ્રેમેથી પ્રાણાધાર..... ધીમી

સખીઓ—

ખીલીખીલી સખી સુંદર કેવી મહારી આ પુલવાડી

પુષ્પ પરાગે પ્રસારે મનોહર

મદન મધુકર પુઠે પડે છે અનાડી... ખીલી

વીકસીત મહારી વાટીકા

વીકસીત અંગો અંગ

કોમળ અંગી કામીની

નીરખી ભમે અનંગ

વેલીઓ વૃક્ષને વળગી રહી છે

પહેરીને પુષ્પોની મોહક મનહાર સાધી..... ખીલી

સખીઓ—

છોડ સખી છેડ છોડ તું કેડ

રસકુમારી—સરખે સરખી સાથ મળી

સહુ શાને શરમાવે શાને બરમાવે...છેડ૦

સખીઓ—અઝઝ ઉપાધી આવી તું વ્યાધી ક્યાંથી લાવી

રસકુમારી—અંતર આધી વ્યાધી કરતાં બહુજ ખીવરાવે

કેમ કવરાવે.....છેડ૦

રસકુમારી—

૧૦

રસ વેલડા શીખવી સ્વામીની સેવા

તાત્પર્ય—અલખેલડી મળશે મીઠા મેવા

રસકુમારી—તનમનધન અરપણુ કરું

તાત્પર્ય—રમણી તને રોજ રમડું.....વેલડા૦

તાત્પર્ય—ચોટી ગયું છે ચીત

રસકુમારી—પ્રેમથી નીલાવો પ્રીત

કેમળ હૃદયના છે કેવા

શાણા છે સરદાર રામા હૃદયહાર

પ્રીતે પ્યાર નીલાવો હુલાવો કુલાવો નાથ ..વેલડા૦

નાયકા—

૧૧

કેવી કેમળ હું કળી

જાએ જોતાં ચીત ચળી

ગુમાની જાય ગળી.....કેવી૦

નયનો નયનું રસીક રીઝાવું

પ્યારાને મારાને આંખોના તારાને એક ઇસારે મનાવું

ચૌવનના બહારને હું પુરો ખીલાવું

કટી લચકાવું, લોલાવું ચળાવું.....કેવી૦

કૃતક-વિતક—

૧૨

અટપટી અટપટ અજળ જમાવી
કરવા ઇચ્છીત આજ
છળછળ કળથકી પળપળ છળ થકી
નિશ્ચયે કરશું નાશ.....અટપટી૦
સ્વતંત્ર ચાલશું સ્વતંત્ર મહાલશું
જાગીર તણા જોરને પુરું જમાવશું.....અટપટી૦
પ્રપંચને રમી બીદેશમાં ભમી
ખાનપાન વૈભવોને મોજ માણશું.....અટપટી૦

પ્રવીણા—

૧૩

કોમળ વેલી કેવી આ ખીલી સુંદર આ સોહાય
જોતાંજ મન લોભાય હૃદયું અતિ હરખાય
રચના રચી છે રમ્ય મનોહર.....કોમળ૦
એ જોઈ ગઈ મોહી લોખી હું નાર કૃતી તારી ન્યારી
ઉદાર બીભુ તુજ એ ઉપકાર
સર્વે એ જન મુખકાર રચી છે.....કોમળ૦

નાયકાઓ—

૧૪

સંગતના રંગમાં રેલો બસ રેલો
માનીને મોહન દીલને જોલો જોલો જોલો...સંગત૦
મનહર મોહક રસીઓ રીઝવાને
જીવન આરામ જરા જોલો જોલો જોલો...સંગત૦
આંખ્યાં છીએ અમે લેવાને લહાવેરે
જુલાવી જુલે જરા જુલો જુલો જુલો.....સંગતના૦

૧૫

કૃતક—જાઓ જાઓ તમે દુર જાઓ

કુલી—ના, ના, નાથ હજમ ન થાઓ

ગડગડ—આમ કર્યાથી તો આખરૂં જશે

લોકોમાં બહાય બધેય બોલાશે

ગમાર માંહી ગણાશે.....ના ના-

ફડફડ—બસ ધંધો આદરવાનો લઈ કોયળી હું કરવાનો
ને હજમતો કરવાનો

કુલી—હાય મારો પીટ્યો દી છે તારો ઉઠ્યો
કેવો સુરજ ઉગ્યો મારો

ફડફડ—જે જે ચારો હો આંખ ન મારો.....જાઓ

અંક બીજો.

યોજનગંધા—

૧૬

માલછદી જ્યાં ત્યાં જામાં ઘર ભુલી તું બટકામાં...માં

જાળ અમારી સ્વાર્થ તણી આ તેમાં તું લપટામાં

મીઠા જળને મુકી ખારા સમુદ્રમાં લોભામાં.....માં

પહેલેથી પોષાઈ જેમાં તેને ભુલી જામાં

થોડું પણ જળ મીઠું આ છે મોટામાં લલચામાં...માં

લીખ—

૧૭

છે પુત્ર તણોએ ધર્મ સદાયે પીતાતણું પ્રીય કરવું...છે

કારણ શોધી મુખ કરવાને પ્રયત્નમાં કરવું

પિતાનું ઈચ્છીત આચરવું

કલેષ કાપવા શાંતિ આપવા

તત્પર થઈ કરવું.....છે પુત્ર

રાજ્ય ભુવન કે વૈભવ સઘળા

અર્પી પ્રીય કરવું સહેજમાં સંસારે તરવું

પ્રાણ પડે દેવા પણ તેથી પાછા નવ કરવું...છે પુત્ર

તાત્પર્ય—

૧૮

સુંદર છળી તુજ આ અંતરમાં મહારા જેહ ઠરી છે
 કલમ કરે અહીંને મેં ખ્યારી આજે આલેખી છે
 સુંદર નેપુર પગનાં તારા પણ તેં કેમ નહિ અણકે
 કંકણ આ કરનાં કેવાં છે તે પણ નહિ કંઈ રણકે
 રસકુમારી—નેપુરને કંકણો રણકશે ધ્યાન સહીત અહીં જોશે
 વદન વિકાસી બહાલા બહાલે આવ અહીં જો કેશે

૧૯

રસકુમારી—બહાલા હું કરીશ ઉપાય મનવાંચીત વરવા
 તાત્પર્ય—તો તારો મુજને ધાર રમણી રસ ભરવા
 રસકુમારી—વિકસીત મારી યોવન વાડી આપ બનો રસમાળી
 રાખો આ દારાને ખ્યારા રનેહ સહીત સંભાળી
 તાત્પર્ય—રસ વેલડી રસ વાળી
 રસકુમારી—શું હું વેલી
 તાત્પર્ય—ના મદવેલી

રસકુમારી—રસમાં રેલી રહેશું રસીયા.....બહાલા૦

૨૦

કુલી—રસ ભરીયું આ યોવન માફં એળે જાયે આજ
 વેદ—સપડાવ્યો પ્રભુ પાછો શાને આને નમળે લાજ

કુલી—મદન સતાવે બહાવરી બનાવે

વેદ—શરમ ન આવે આબરૂ ગુમાવે.....રસ૦

ફડફડ—હાય હાય શું માંડ્યા ચાળા

જો જો આ ઘરનાં ગોટાળા

કુલી—અલબેલા આવીને લેટો રમણીને રીઝવા રાજ...રસ૦

ફડફડ—ચેટક ચાળા આંખ ઉલાળા

વૈદ—હાય હાય ક્યાં કાહું હહાળા
કુલી—ઓ રસઘેલા બની હહીલા કેમ કરોછો બહુ નારાજ-રસ
યોજનગંધા—

૨૧

નાથ શી રીતે નીલાવું આવો સહન ન થાએ
કહું જઈ ક્યાંએ દુઃખની કહાણી
ફસાણી હું તો અનંગ પાસમાં.....નાથ
ક્ષણ ક્ષણ વિચારો આવે આવીને કોણ બચાવે
બહાલાંઓ સર્વ સતાવે નયને નીંદ્રા નવ આવે
વીરહો ઘેલી બનાવી રોતાં રજની વીતાવી
ભાગ્યે શું આમ ભભાવી ક્યાંથી આફત છે આવી
ક્યાં કહું.....નાથ

બીજમ—

૨૨

સુધારો શીરીતે બાળ સદાજે તાળને તાળ
નીવારો જો ઉપાધીને વધે છે અંગમાં વ્યાધી...સુધારો
પળેપળ જાય એ બાળ જુઓને આમ પલટાતી
નથી કોઈ જીવન માંહી કદાપિ શાંતિ દેખાતી...સુધારો
કરો કોટી પ્રયત્નો પણ નથી મીથ્યા થતું ભાવી
ફરજ પુરો કરી જ્યાં એક બીજ ભાગ્યમાં આવી...સુધારો
યોજનગંધા—

૨૩

વચન દઈ ફરવું તે કરતાં મરવું મુજને છે ધ્યાઈ
સુખ ભોગવવા વિલાસ વધાવાં
લાલચમાં લોલે લપટાવા કેમ કરો છો પ્રયત્ન આપા
સ્વાર્થ તણી બાળ એ સઘળી આપ બીછાવો શાસાઈ. ૧૦
બાળકનું હીત મનમાં ધરવા સંતાનોને સુખીયાં કરવા
કેમ બનો છો બહુ બેપરવા
ફરજ બચવો વસીલ તણી એ મારીને કહેવું માઈ....૧૦

પ્રવીણા—

૨૪

ઠંડાલા વીના ઠંડાલા વીના હું ઘેલી રસ છલકાતી
 ખીલી કળી ખરી બચ રસ ભરી ઉડી બચ
 પીયુ ભ્રમર વીનાં ભટકાતી.....ઠંડાલા૦
 આવો રસીકવર અધીક રીઝાવું સ્નેહ રસે નવરાવું
 અધરા મૃતનું પાન કરાવું રતી રંગ ઉડાવું
 મોહન મહમાતી મલકાતી.....ઠંડાલા૦

૨૫

રસકુમારી-વરશે એ તુજને રસીક કુમાર રસ સરહાર
 કરવાને મુખમય તુજ સંસાર ધીરજ ધારનેરે...વરશે૦
 કરશે તુજ ઈચ્છીત એ કીરતાર કડ્ડણગાર
 સહુનો છે જે એ સરજનહાર ધીરજ ધારનેરે...વરશે૦

પ્રવીણા-સુંદર વર વરવા દીલ લોભાય મન મુંઝાય
 આશાઓ ક્યારે પુરી થાય મન ગભરાય છેરે...વરશે૦

શાંતનુ—

૨૬

વામા સાડ બ્યાધી પાછી આવી આ લાગ્યમાં
 દુઃખ આ સહેવાય નહિ લખ્યું જે આ લલાટ મહીં
 નીશદીન આધિ ઉપાધી જીવનમાં.....વામા૦
 ભાવી મીથ્યા થાય નહિ શાંતી સચવાય નહિ નીશદીન

અંક ત્રીજો.

પ્રવીણા-સખીઓ—

૨૭

ખીલી છે ચાંદની આ ચોકમાંરે યેન
 આવો ઝીલો અમૃતએ રસ લયુરે યેન...ખીલી છે૦
 બની છે કોકીલાઓ ગાનમાં મસ્તાન જેવી
 વીકાસી ચંદ્રકીર્ણ સ્પર્શથી આ કુસુદ કેવી
 વાયુરાજ આજ વહે વેગથીરે યેન.....ખીલી છે૦

શીતળ જળતા સ્પર્શથી અંગજ શીતળ થાય૦
 પણ શીતળ શરી કીર્ણથી હૃદય શીત બની જાય
 એ સઘળું જન સુખ અર્થે અર્પાયુરે
 તો પણ સખીશું મન તારું મરડાયુરે
 બોલો આજે ચીત્તમાં આ શું થયુરે બેન...ખીલી છે૦

પ્રવીણા-સખીઓ ૨૮

સુખ રૂપ સખી વર વરવાને
 તપ આદરવા પ્રીય આચરવા
 તદ્દ રૂપ બની સાગર તરવા.....સુખ રૂપ૦
 નીજ નાથ વીના ગઈ જાન ભુલ્યા
 રખડું રવડું અહીં હું અટુલ્યા
 રસ પુરણ એ શરી છે મારો
 મણી એ કણી હેમની હું ધારો.....સુખ રૂપ૦
 અબળા તણી અર્જ ઉર ધારો
 તરણી ગણી આ તરણી તારો

સખીઓ—રસથી તુજ જીવન ભરવાને
 તપ આદરજે પ્રીય કરવાને.....સુખ રૂપ૦

શાંતનું— ૨૬

શાંતી શાંતી મ્હારા ઉરમાં જણાએ
 દીલડું આનંદ થકી અતિ ઉભરાયે.....શાંતી૦
 કુમાર તણાંએ શાણાં કામથી શાંતીને
 પામી છે પ્રજા ને ગઈ વીપતીઓ વાગી એ...શાંતી૦
 મુત્ર પ્રાપ્તિ સુખ રૂપ ગણાએ
 ન્યાય મુર્તિ મમ લીજમ જણાયે.....શાંતી૦

૩૦

શાંતનુ—તારાં વીના ઘેલો હું શુભીયલ ગોરી
 યેજનગંધા—અરસ પરસ સુખ થાય એ ઉપાય ને લેવાય...
 શાંતનુ—ધીરજને ધાર બહાલી પીવાને પ્રેમ ખ્યાલી
 વરસો વિતાવ્યાં બહાલી જેમ જીવો એમ તો સુખ ચેન...
 યેજનગંધા—સાચા છો સ્વામી મારા ઉગારો દીન દારા
 અંતે આવીને બહાલા રહાય ને દેવાય તો જીવાય...તારાં

૩૧

કુલી-હવે સુખ પામી ખ્યારા સુખી સારા વિચારો આ
 રંગમાં રેલી આનંદ લેશું કરશું લીલા લહેર...હવે સુખં
 આવી મધ્યુ જે ભાગ્યમાં તેને ભોગવને ભરથાર
 આ યુવતીને ભાવે નીભાવો પુણ્ય ખતાવી ખ્યાર...હવેં
 ફડફડ-આનંદ આનંદ આજ થયો ને સર્વ થયું સુખ રૂપ
 ખુલી રહીશ રાણી થઈને તમારી આપ છો મારા ભુપ હવેં

૩૨

રસકુમારી-કરે છે જહેનને કાજે પ્રયત્નો ભાઈ તું કોટી
 ખચાવે છે અમોને તું રચીને યુક્તીઓ મોટી...કરે છે
 તરંગ-નથી કીધું વધુ કાંઈ ફરજ મારી ખખવી છે
 તમારા રનેહને અંગે મને એ બુદ્ધિ આવી છે
 રસકુમારી-સગાઈ જે સહોદરની કદી શોધી નથી જડતી
 નથી કોટી પ્રયત્ને કે કપાયાથી બુદ્ધી પડતી.....કરેછે

પાર્વતી—

૩૩

જગો જરૂર યોગ સાધી યોગીરાજ
 ખાંધી મન ઇંદ્રીયો બેઠા શું આજ

વિતળ્યા બહાલા મેં કેશ ખટ માસ
 ઉપજ્યો અંતરમાં વિયોગેથી ત્રાસ..... જાગો
 હરી હું હારી કંઈ લાયરી
 બોલોને બાળા લોળા મહારજ..... જાગો
 સેવા તમારી કરવા અપારી
 જાગી છે જ્યોતી હૃદય માંહી આજ..... જાગો

પ્રવીણા—

૩૪

હુઃખના દરીયે શું કરીયે તો પાર તરીએ
 વિધીને વશ કરીએ..... હુઃખના
 ભાષમે ભુલાવ્યું ભાવી બાજી બધી બદલાવી
 અંતરના હુઃખ કયાં જઈ કહીએ
 સંચીત સુખ હુઃખ સહેવાં પડે છે
 નેહ નીભાવી લઈએ
 સહેજે તરીએ લંકતી રસ અંતર લરીયે
 કીર્તિને અમર કરીએ..... હુઃખના

સર્વ—

૩૫

પ્રીય ધયું પ્રભુ પરશુરામ હાથથી
 પુરું છે થયો પ્રયોગ આજનો સસ્વતિ .. પ્રીય
 પ્રભુ કૃપા ધકી પુત્ર ધર્મ પાઠવ્યે,
 આનંદ આનંદ સર્વ સ્થળે થયો
 હરનીષ નમું હર્ષથી..... પ્રીય ધયું

શાન્તિ:

શાન્તિ:

શાન્તિ:

જાહેર ખખર.

અમારી કંપનીના નીચલા નાટકોનાં ગાયનોની ઓપરીઓ
જ્યાં અમારો સુકામ હશે ત્યાંથી નીચલી કિંમતે રાકડેથી
મંગાવ્યાથી મળશે.

ઓપરીનું નામ.

કિંમત.

પિતૃમંગળ ઉર્ફ સરદાસ.....	૦—૨—૦
શ્રી ભક્તિવિજય	૦—૨—૦
સુરખા હરણ	૦—૨—૦
નાગર ભક્ત.....	૦—૨—૦
નીલમ માણેક.....	૦—૨—૦
મનહર-મેના	૦—૨—૦
યોગકન્યા	૦—૨—૦
મહાએતા-દાદામ્બરી.....	૦—૨—૦
રજની-ચંદ્ર	૦—૨—૦
વનહર શમશીર.....	૦—૨—૦
શ્રી જયમતી.....	૦—૨—૦
માતૃપીતૃ ભક્ત પુંડરીક.....	૦—૨—૦
ઉર્વશી-પુરુષ	૦—૨—૦
લોચનપદમણી	૦—૨—૦
જેસલતોરડા.....	૦—૨—૦
વીરબલ પાદશાહ.....	૦—૨—૦
ચંદ્ર પ્રભા	૦—૨—૦
પ્રતીજ્ઞાસાગર.....	૦—૨—૦
કનક-કેશરી.....	૦—૨—૦
પીપાભમત	૦—૨—૦
રાજવીલા	૦—૨—૦

